Яўген ГУЧОК

Запісная мая кніжка

* * *

Запісная мая кніжка
Не змяшчае адрасоў
Самых верных, самых блізкіх,
Самых выбраных сяброў,

Бо яны ў яе не лезуць
Ані гэтак, ані так,
Як размесціш там гарэзу —
Вецер, Сонца там размесціш як?

* * *

Ахіну я шыю маем
І па студзені пайду,
І нішто не затрымае
Маю лёгкую хаду.

Леваруч мне Слуцак будзе,
Ну а справа — Млечны шлях.
Вы святлей жывіце, людзі,
Каб не згінуць у вяках!

* * *

Радасць майму сэрцу,
Светласць галаве:
На маім балконе
Ластаўка жыве.

На маім балконе
Неба больш штодня,
Носіць яго й носіць
Новая радня.

А яшчэ вось хутка
Ластаўняткі будуць,
Яшчэ болей неба
Для мяне здабудуць.

Радасць майму сэрцу,
Светласць галаве:
На маім балконе
Ластаўка жыве.

* * *

Не трэба мне вішні,
Не трэба чарэшні,
Лячу на сустрэчу
З прыгожым, амаль што бязгрэшным.

Сама я такою буду
Як ён.
І ўзыдзе над намі
Зорак мільён.

Не проста узыдзе —
Рассыпле Ўсявышні
Найлепшыя ў свеце
Чарэшні і вішні.

* * *

Мне падае на душу з неба меса,
І восеньская плавіцца імгла,
А ў лесе захавалася пралеска
Ад той вясны, што так даўно прайшла.

Самотная, цнатлівая, амаль святая,
Схіляю перад ёю галаву,
І маладосць шчымліва ўспамінаю,
І нанава нібыта я жыву.